MÜVERRİK BİN MÜŞEMRİC EL-ICLÎ

Tabiînin büyüklerinden bir hadîs âlimi. Künyesi Ebû Mu'temir'dir. 105 (m. 723) târihinde Irak'da vefât etti. Basralı veya Kûfeli olduğu söylenir. Çok ibâdet eden mübârek bir zât idi. Hadîs ilminde sika (güvenilir) bir âlimdir. Eshâb-ı kiramdan ba'zıları ile görüşme se'âdetine kavuştu. Hazreti Ömer, Selmân-ı Fârisî, Ebû Zer, Ebûd-derdâ, İbn-i Abbâs, İbn-i Ömer, Cündep bin Abdullah el-Beclî, Abdullah bin Ca'fer, Enes bin Mâlik gibi Eshâb-ı kiramdan (r.anhüm ecmaîn) hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Ondan da, Katâde, Âsım el-Ahvel, Hamîd et-Tavîl, Mücâhid, İsmâîl bin Ebî Hâlid gibi Tabiînin ileri gelenleri, hadîs-i şerîf bildirmişlerdir. Nesâî ve İbn-i Sa'd onun hadîs ilminde sika (güvenilir) bir âlim olduğunu, söylemişlerdir.

Rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîf şöyledir:

Eb’ul-Ahves’den rivâyet etti. Resûlullah efendimiz (aleyhisselâm) buyurdular ki: “Cemâatle kılınan namaz, yalnız olarak kılınan namazdan yirmibeş derece (Bir rivâyette ise yirmi yedi derece) daha üstündür.”

Kıymetli sözlerinden ba’zıları; Buyurdular ki:

“Susmayı yirmi senede öğrendim. Kızdığım zaman, bu hâlim geçtikten sonra, pişman olacağım bir şeyi söylemedim.”

O, yanındakilere; “Allahü teâlâya, bir dileğim için yirmi sene yalvardım. Fakat, bu dileğime kavuşamadım. Ancak ümidimi de kesmedim. Orada bulunanlar, “Senin dileğin ne idi?” diye sorunca, “Mâlâya’nî (Boş ve lüzumsuz) sözü söylemekten beni muhafaza buyurması için yalvarmıştım” cevâbını verdi.

¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾

1) Hilyet-ül-evliyâ cild-2, sh. 234

2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-10, sh. 331